

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea
Legii nr.132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă
auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și
tramvaie (b606/4.10.2022)**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie (b606/4.10.2022)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 25.10.2022, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- propunerea legislativă nu îtrunește condițiile unui aviz favorabil din următoarele considerente:

1. În ceea ce privește art. 11 alin. (2) lit. g) și h):

- potrivit art. 11 alin. (2) lit. b), în forma sa actuală, sunt despăgubite inclusiv prejudiciile materiale, iar conform art. 26 lit. b) din Norma ASF nr. 20/2017 privind asigurările auto din România, cu modificările și completările ulterioare, sunt despăgubite și „*cheltuieli directe și indirecte prilejuite de înmormântare, probate cu documente justificative;*”.

- de asemenea, există o serie de prevederi legale ce asigură și despăgubirea unor prejudicii viitoare, cum ar fi:

a) art. 30 alin. (2) din Norma ASF Nr. 20/2017: „*Cuantumul despăgubirii plătite se va reanaliza la solicitarea persoanei prejudicate pe baza documentelor justificative depuse ulterior plății.*”

b) art. 1.385 Cod Civil alin. (2): „*Se vor putea acorda despăgubiri și pentru un prejudiciu viitor dacă producerea lui este neîndoieinică.*”

c) art. 1.386 Cod Civil alin. (4): „*În cazul prejudiciului viitor, despăgubirea, indiferent de forma în care s-a acordat, va putea fi sporită, redusă sau suprimată, dacă, după stabilirea ei, prejudiciul s-a mărit, s-a micșorat ori a încetat.*”

Potrivit art. 41 din Legea nr. 132/2017, „*prezenta lege se completează cu dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, ...*”.

2. În ceea ce privește art. 21 alin. (1) lit. a):

- propunerea nu este oportună, deoarece art. 22 alin. (5) se referă exclusiv la criterii generale de evaluare pentru cazuri de vătămare a integrității corporale sau a sănătății, iar art. 21 alin. (1) lit. a) vizează toate tipurile de prejudicii (ex.: și avarierea vehiculului, alte daune materiale, lipsa de folosință, vătămări sau pierderi animale);

3. În ceea ce privește art. 21 alin. (2):

- propunerile sunt redundante, forma actuală a textului fiind acoperitoare;
- mai mult, textul actual al art. 21 alin. (2) din Legea nr. 132/2017 ar trebui corelat cu prevederile Directivei 2009/103/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, transpusă (eronat pe acest aspect) în dreptul intern prin Legea nr. 132/ 2017, care prevede la art. 22 alin. (2) numai consecințe financiare constând în „*(...) dobânzi calculate în funcție de valoarea despăgubirii oferite de către întreprinderea de asigurare (...)*” și nu și sancțiuni de tipul decăderii;

4. În ceea ce privește art. 21 alin. (4), (41) și (5):

- termenele de răspuns (30 de zile) și de plată (10 zile) ar trebui corelate cu textul Directivei 2009/103/CE, transpusă (eronat și sub acest aspect) în dreptul intern prin Legea nr. 132/2017, în condițiile în care aceasta prevede un termen de 3 luni pentru ca un asigurător să răspundă cererii de despăgubire formulate – a se vedea, în acest sens, art. 22 alin. (1) și alin. (2) din Directiva 2009/103/CE;

- totodată, nu ar trebui să existe 2 termene distincte de plată, astfel încât nu susținem propunerea ce vizează modificarea art. 21 alin. (4), introducerea art. 21 alin. (4¹) și, respectiv, completarea art. 21 alin. (5), în orice variantă, fiind necesare demersuri minimale din partea asigurătorului cu privire la formalitățile de plată (ex.: pregătirea plășii unei despăgubiri pentru 20 de părți civile, succesorii ai unor persoane decedate etc.).
- de asemenea, este esențial să fie menținut și textul actual de la alin. (4): „*Documentele care stau la baza cererii de despăgubire sunt stabilite prin reglementări ale A.S.F.*” sau articolul în cauză din Legea nr. 132/2017 ar trebui completat și cu mențiunea privind „*indicații (bancare) comunicate de persoana prejudiciată*” ori similar (la acest moment, există o astfel de trimitere la art. 30 alin. (1) din Norma ASF nr. 20/2017). În caz contrar, deși un termen va curge împotriva asigurătorului (cu consecințe financiare), acesta va fi în imposibilitate a efectua o plată valabilă;

5. *În ceea ce privește art. 22 alin. (5) lit. f):*

- propunerea este sustenabilă, încrucișând, pe de-o parte, valoarea daunelor prevăzute la art. 22 este dată de criteriile enumerate la lit. a) – e), cu observația că pot exista și prejudiciile legate de traume psihice, pentru care persoana prejudiciată poate aduce documente relevante, conform lit. e), iar alte daune morale suplimentare nu mai pot exista în procesul de stabilire a despăgubirii pe cale amiabilă;
- pe de altă parte, art. 29 alin. (3) din Norma ASF nr. 20/2017 prevede deja: „*Oferta de despăgubire pentru vătămări corporale sau deces este înaintată persoanei prejudicate de către asigurătorul RCA sau BAAR, după caz, și cuprinde modul detaliat de calcul și sursele de referință.*”. În executarea acestui text, poate folosi inclusiv criteriul „*in conformitate cu jurisprudență din Romania*”, fără ca acesta să fie singurul criteriu impus.

6. *În ceea ce privește art. 23 alin. (5):*

- art. 23 alin. (4) din Legea nr. 132/2017 prevede deja un termen de plată de 10 zile. Nu este clar cum ar putea deveni aplicabil art. 21 alin. (4¹), deoarece în situația de la art. 23 alin. (5), asigurătorul nu ar primi vreun alt document, de tipul unei hotărâri judecătoarești definitive sau acordul entității de soluționare a litigiului etc., după caz.

Președinte,
Bogdan SIMION